

La Espero

Svenska Esperantotidningen

1973-5

Fondita en 1913

Al nova ejo

Fine de septembro, la sekretariaĵoj de SEF, la biblioteko, la broŝuroj, eĉ la paperteniletoj, estis pakitaj en skatoloj por transporto al nova ejo.

Estas la tria fojo en dek jaroj, ke SEF ŝanĝas adreson. En la 30aj jaroj SEF ekhavis sian sidejon en la malnova domo de Tegelbacken en Stockholm. Tiam oni diris, ke estos nur por mallonga tempo, ĉar la domo estos baldaŭ malkonstruata. Tiu mallonga tempo finiĝis meze de la 60aj jaroj, kaj ĵiam komenciĝis periodo da ofta translokiĝo: de Tegelbacken al Munkbrogatan, poste al Jungfrugatan kaj nun al Högervägen 31 en Enskede (Enskede estas nuntempe parto de Stockholm).

Ni esperu ke la tria fojo estos la sukcesa fojo, kaj ke ni nun finfine povas elpaki la bibliotekon kun la espero ke ĝi ne baldaŭ denove malordiĝos.

KIAL TRANSLOKIĜO?

Oficejoj estas malabundaj en Stockholm. Ekzistas reguloj ke oni ne rajtas uzi ordinaran loĝejon kiel oficejon. La posedanto de la ĝisnuna ejo, urĝe bezonas pliajn oficejojn. Kaj SEF estis duamana luanto — al la unuamana luanto oni donis alian oficejon, sed pli malgrandan.

Tial, meze de la somero ni subite eksciis ke ni havas je dispono tri lokojn por trovi novan ejon, fari eventualajn riparaĵojn en ĝi, kaj translokiĝi al ĝi.

Ni havis bonŝancon, kaj trovis taŭgan ejon por sekretariejo de SEF. Sed el unu vidpunkto ni havis malbonŝancon: la stokholma Grupo esperantista ne povas plu havi siajn renkontiĝojn en la sama loko kiel la sekretariejo. La klubo serĉis alian lokon, kaj trovis en pli centra parto de la urbo pli grandan ejon, en kiu ĝi rajtas kunveni ĉiusemajne.

HELE VERDA VANDO

La sekretariejo situas duonetaĝon sub la tero — ĝi havas fenestron tuj super la tero. Ĝi konsistas el granda ĉambro, taŭga kiel laborejo kaj kunsidejo. Krome estas malgranda ĉambro por arkivo, kaj malgranda kuirejo.

La vandoj estas kovritaj per bruna ligno-imitaĵo, krom unu, kiun ni

BEOGRAD - HAMBURG

Den 58:e världsesperantokongressen i Beograd är avslutad, och den stora kongressfanan — som följer kongresserna år från år från plats till plats — överlämnas högtidligen av den lokala kongresskommitténs ordf., prof. Saponjić, till 14-årige Thomas Bormann, son till ordf. i lokalkommittén för 1974 års världsesperantokongress i Hamburg.

Speciellt för deltagarna i höstens nybörjarkurser har vi på sidan 43 en artikel på svenska, där en av de svenskar som var med i Beograd berättar om sina upplevelser. På sidan 48 kan du läsa om hur du skall bära dig åt för att delta i nästa års kongress, som förlagts på så nära håll som Hamburg.

(Bild: Heroldo de Esperanto)

pentris helverde. La malgranda ĉambro estas ankaŭ novpentrita kaj tapetita. La planko estas riparita.

MERKREDE, KIEL ANTAŬE

Per tiu ĉi ejo ni povas pli facile ol antaŭe trovi spacon por pluraj funkcioj. Ĝi estas sufiĉe granda por estrarkunsidoj aŭ studgrupoj. Estos pli da spaco por la skribtablo kaj por bretraoj kun labormaterialo, tiel ke ankaŭ aliaj ol la sekretario povos uzi la laborlokon. Estos ebleco aranĝi angulon por kelkaj pli komfortaj sidlokoj ekz. por vizitantoj. Kaj oni povos kaŝi la arkivaĵojn en alia ĉambro.

Kiel antaŭe, la sekretariejo estos malfermita merkrede, je la 18—20 horo.

ADRESO

Por veni al Högervägen 31, oni eliras el la subtera fervojo ce Tallkro-

gen, prenas la lifton, kaj promenas rekte antaŭen, eble 200 m.

Poŝtaĵojn, leterojn kaj gazetojn ktp, oni sendas al pli simple memorebla adreso: Sveda Esperanto-Federacio, Fack, 122 04 Stockholm-Enskede. Ne forgesu la poŝtnumeron. Sed kiel antaŭe, oni povas ankaŭ sendi urĝajn poŝtaĵojn hejmen al la koncerna estrarano. Ekzemple al la sekretario, Ulla Luin, Myggdalsvägen 123, 135 00 Tyresö.

MULTAJ LABORIS

Multaj personoj partoprenis en la laboro trovi, ripari, paki ktp. Ne nur membroj de la estraro de SEF, sed ankaŭ aliaj stokholmanoj kaj eksterstokholmanoj.

Ĉu mi rajtas per tio ĉi danki al ili? Kaj samtempe peti pardonon ke multaj aliaj laboroj devis suferi.

Ulla Luin

Semajnfina kurso en skanio

La 25—26 an de aŭgusto la Suda Distrikto de SEF kune kun NBV aranĝis semajnfinan kurson en Lund. La kurso estis unuavice por kursgvidantoj sed ankaŭ aliaj personoj, kiuj havis intereson por la temoj estis bonvenaj. Sinjoro Jan Strönne informis pri ekzamenoj en esperanto kaj sinjoro Lennart Åberg prelegis pri la temo Kiel oni devas informi pri la lingva problemo. Sinjorino Iva Åberg prelegis pri lernolibroj en kursoj kaj la metodoj uzataj en komencaj kaj daŭrigaj kursoj. La partoprenantoj ankaŭ gruplaboris. La ĉefa aranĝanto por la kurso estis Karin Strandberg, Lund, kiu faris tre bonan laboron por ke la kursanoj havu bonajn tagojn kune.

PRENUMERERA

FÖR 1974 PA

ESPERANTO-TIDNINGAR

Heroldo	39: —
Kontakto	16: —
Oomoto	13: —
Norda Prismo	17: —
Sennaciulo	26: —
Kulturaj Kajeroj	12: —
Literatura Foiro	13: —

Ingen moms på dessa priser. UEA:s tidskrift "Esperanto" får man genom medlemskap i UEA och "La Espero" genom Svenska Esperanto-förbundet. Förlaget förmedlar abonnemang även på andra Esperanto-tidningar men kan inte ta ansvar för att dessa levereras.

ESPERANTOFÖRLAGET

Fack, 200 42 Malmö 7

Postgiro 578-5

JUBILEO

La 17-an de novembro Väinö Ölund, Kramfors — multjara membro de nia asocio — festos sian 60-an naskigotagon. Ni varme gratulas.

Redaktoro:

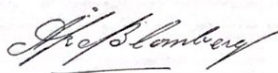
Raporto pri la 58-a en Beograd plenigas la plej grandan spacon de tiu ĉi numero. Ĝi estas verkita en la sveda lingvo, ĉar ni turnas nin ne nur al tiuj legantoj, kiuj jam bone regas esperanton, sed ankaŭ al la komencantoj. Ni esperas, ke sufiĉe detala raporto pri mondkongreso vekos ĉe multaj el ili la emon mem partopreni alian jaron.

Eble vi demandas, kial ni ne havas pli da bildoj pri la kongreso en Beograd kaj pri la aranĝo en Primošten. Nu, kliŝoj por bildoj estas multekostaj, sed tio fakte ĉi-foje ne estas la ĉefa kaŭzo. Ni tutsimple ne sukcesis akiri pli da bildoj. Kiam la redaktoro mem ne partoprenas la kongresvojaĝojn estas treege malfacile ricevi bildojn.

Tiun ĉi jaron cetere fiaskis la oficiala fotado je la kongreso pro iu miskompreno je loka nivelo. Aliflanke la pseŭdonimo N-o verkis tre bonan raporton, tiel ke oni kvazaŭ vidas, ĝin legante, bildojn pri la kolorriĉa vivo de la mondkongreso.

S-ano Erik Johansson skribis al ni kaj informis, ke li sendis n-ran 3 de nia gazeto al amiko en GDR, sed ke la poŝto tie ne allasis ĝin. En la informo de la orientgermana poŝto oni deklaras, ke la presaĵo ne estas registrita en la gazetlisto kaj sekve ne permesita. EJ surpriziĝas, ĉar li opinias ke la esperantomovado de GDR ja estas tre aktiva. Ĉu ekzistas unu okcidenta esperanto kaj unu orienta?, li prave demandas.

En n-ro 4/1972 ni deklaris nian starpunkton pri la rilatoj inter la esperantistoj en "oriento" kaj "okcidento" kaj ni ankaŭ favore recenzis antaŭ nelonge la revuon Junularo el GDR. Ni firme kredas je la libera interŝanĝo, sen antaŭjuĝoj. Sed la stranga sinteno de la aŭtoritatuloj de GDR ne estas novaĵo por ni. La rigida burokratismo, kiu evidente regas tie, estas sendube baro por libera interŝanĝo. Ĝi povas nur malutili al la Germana Demokratia Respubliko — ĉar temas ne nur pri esperanto — vekante dubojn pri la sistemo mem de tiu ŝtato.

Laborplano de UEA

Pli da atento al laboro en fakaj kaj politikaj rondoj — jen unu el la plej gravaj novaĵoj de la laborplano de UEA (Universala Esperanto-Asocio).

En la kongreso de Beograd, la komitato de UEA akceptis la proponon pri la 3a baza laborplano. Jam antaŭ du jaroj komenciĝis la preparlaboro, gvidata de Ib Schleicher. Post pridiskutoj en Frostavallen, en Portland kaj en la esperanta gazetaro, la komisiono ĉi-jare prezentis projekton de la nova laborplano. Kaj malgraŭ forta kontraŭstaro flanke de la estraro de UEA, la komitato kun granda plimulto akceptis la laborplanon (kun kelkaj modifoj).

Grava ideo en la laborplano estas la diversaj bezonoj de "uzantoj" kaj "agantoj". Kio estas tio? Uzantoj estas tiuj kiuj uzas esperanton por io kio interesas lin aŭ ŝin. Oni do povas diri ke ĉiuj esperantistoj estas uzantoj je pli aŭ malpli alta grado. Kelkaj krome laboras en la esperanto-organizaĵoj, aŭ per organizaj taskoj ligitaj al la laboro disvastigi esperanton. Nun, la bezonoj de informoj kaj aktivecoj povas esti tute malsamaj por tiuj du celoj uzi aŭ agi.

La laborplano antaŭvidas analizojn pri la diversaj bezonoj de uzantoj kaj agantoj, kaj el tiuj analizoj devos veni decidoj pri ekzemple la enhavo de la ĉefaj revuoj: kiel ni plenumu la informbezonojn de diversaj homoj?

Alia grava kampo, ne nova sed pli akcentita, estas la informado. Tie ĉi troviĝas nova dimensio de la informado: la interesitoj. Kiel ni reteroj la intereson de homo kiu estas pozitiva al la ideo de mondlingvo sed ne havas tempon kaj emon lerni esperanton?

La lernejoj eksperimentoj, kiujn la instruista organizaĵo gvidas en suda Eŭropo, estas ankaŭ menciitaj en la laborplano de UEA. Estas grava kaj urĝa tasko subteni la eksperimentojn.

Same kiel la komisiono pri laborplano, la komitato opiniis ke necesas pli ofte revizii la laborplanon, kaj tial proponis ke oni faru tion jam post du-tri jaroj.

Ulla Luin

PÅ KONGRESS I JUGOSLAVIEN

Att i ord försöka återge hur man upplever en Universell Esperantokongress med dess intensiva liv och rörelse bland människor från alla världens hörn är inte lätt. Möjligen skulle en följsam TV-kamera kunna ge en något så när rättvisande bild, men själva stämningen kan inga tekniska hjälpmedel i världen fånga in, den måste upplevas. Jag har svårt att föreställa mig en samling där gemenskapen och det spontana samförståndet är så stort som på en världsesperantokongress med dess mångskiftande veckoprogram.

För den som haft förmånen att en eller flera gånger uppleva den stämningen är det säkert lättare att tillgodogöra sig den här skildringen genom att ta oförglömliga minnesbilder och känslouttryck till hjälp. Till er andra, som inte haft den förmånen och glädjen, kan man bara ge ett råd: Lär er esperanto i vinter och kom med på 1974 års kongress, som f. ö. blir på så nära håll som i Hamburg. Ni kommer inte att ångra er, och ni kommer att bli övertygade om att esperanto verkligen fungerar som språk och kontaktmedel mellan människor över hela världen.

Årets kongress, med ordningsnummer 58, hölls i Jugoslaviens huvudstad Belgrad. En intressant kongressstad i ett omväxlande turistland, som lockat till sig över 1.600 deltagare från 43 länder, representerande alla fem världsdelen. Jag följde med en skandinavisk gruppresa med 22 deltagare och anlände efter en behaglig SAS-färd till Belgrad fredag e. m. den 27 juli.

Tack vare våra förutseende reseledare, Bodil och Gustav Kühlmann från Köpenhamn, blev vi inkvarterade på "Hotel Splendid", ett förstklassigt och mycket familjärt hotell mitt i centrum. Bara på några hundra meters avstånd från hotellet fann vi "DOM SINDIKATA" där alla kongressens arbetslokaler var inrymda i storlek efter behov, från en jättestor samlingshall till små grupper, de flesta med behaglig luftkonditionering. Den stora entréhallen utgjorde en verkligt kosmopolitisk samlingsplats med egen bank, postkontor, bokhandel, turistbyrå och andra serviceanordningar.

Det digra veckoprogrammet upp tog inte mindre än ett 70-tal olika arrangemang, från stora gemensam-

ma samlingar, arbetsmöten, föreläsningar och olika underhållningsprogram till de mest skiftande facksammankomster och mera intima träffar för mindre grupper. Här i kongresshallen träffades gamla vänner och här knöts nya vänskapsband, kanske en del föregåtts av livlig korrespondens. Återseendets glädje gavs fritt spelrum med kärvliga omfamningar, kyssar och även tårar.

Traditionellt inleddes kongressen på lördagskvällen med "interkona vespero", vilken förlagts till restaurang London, ett stort etablissement i stadens centrum, som helt abonnerats för kongressdeltagarna. Här rådde inga ledsamheter och ingen babelonisk förbistring. En obeskrivligt färgstark samling människor av alla åldrar, många iförda vackra nationaldräkter! En grupp sköna japanskor tilldrog sig särskild uppmärksamhet.

Att den här förbrödringsfesten varade ett gott stycke in på ny dag var inte alls förvånande.

På den nya dagen, som var söndag, skulle kongressen officiellt öppnas. Den s. k. Zamenhofsalen i "Dom sindikata" var fylld till sista plats när den lokala kongresskommitténs ordf. Prof. Mončilo Saponjić hälsade deltagarna välkomna och önskade alla en angenäm vistelse i Belgrad och ett framgångsrikt kongressarbete.

Vice ordf. i UEA (Internationella Esperantoförbundet), disponent Erik Carlén, välkomnade därefter ordf. i den Federala Konferensen av Socialistiska Unionen, Veljko Milatović, vilken i egenskap av representant för kongressens höge beskyddare, Jugoslaviens president Marskalk Josip Broz Tito, hedrade kongressen med sin närvaro. Hr Carlén vände sig också till representanter för den federala regeringen, magistraten i Belgrad, fackliga organisationer, Jugoslaviens Röda Kors samt medlemmar i den speciella honnörskommitté, som infunnit sig.

Därefter överlämnades ordet till Marskalk Titos personlige representant Veljko Milatović, vilken bl. a. framhöll att Jugoslavien, med sina sju delstater och dit hörande språkproblem, är berett att ge esperanto platsen som allas andra språk. Han avslutade sitt tal med att citera ett uttalande av Tito redan för 20 år sedan: "Esperanto är en bro mellan

Från Internationella balkvällen.

människor och folk — ett uttryck för deras behov, vilja och önskan. Det måste utvecklas i sann demokratisk anda, inte medelst dekret uppifrån."

Det kan i sammanhanget nämnas att Tito i yngre år studerat esperanto och använt det praktiskt, varför han vet vad det är. Att detta tal utlöste en spontan applåd, kongressens längsta, kan man väl förstå.

Dr V. Sadler, UEA:s administrativa direktör, presenterade därefter representanter för ett tjugotal olika ambassader, som hade hälsningar att framföra till kongressen. Flera av dessa hälsningar framfördes på esperanto. Särskilt kan nämnas att USA:s repr. talade esperanto och kunde meddela att över 100 deltagare från USA fanns med på kongressen. Från Japan deltog 60.

Efter ett musikstycke följde den långa raden av hälsningar från deltagande nationer och representanter för olika esperantoorganisationer. Varje representant fick disponera en minut. Först i den långa raden var en 12-årig pojke från den speciella barnkongressen, som var förlagd till Pionjärernas Stad strax utanför Belgrad. Bland övriga hälsningar kan nämnas att den västtyske representanten passade på att hälsa välkommen till Hamburg 1974. En mängd skriftliga och telegrafiska hälsningar hade också anlänt, bl. a. från ordf. i UEA Prof. I. Lapenna.

Dr J. C. Wells från London höll därefter ett strålande festtal. Inledningsvis hyllade han värdlandet Jugoslavien. Med utgångspunkt från denna stat som landet med de många olikheterna, geografiskt, kulturellt och språkligt — ett kontrasteras land — byggde han skickligt upp sitt ämne med rubriken "Lingva egalrajteco en teorio kaj praktiko" — Språklig jämställdhet i teori och praktik — på ett mästertligt intressant och njutbart sätt. Talet belönades med kraftiga applåder. Den

högdliga invigningsceremonin avslutades med esperantohymnen.

På eftermiddagen var en ekumenisk gudstjänst anordnad i S:t Peterskyrkan. Kyrkan var fylld till absolut sista stäplats av kongressdeltagare och en del andra intresserade. Denna ovanliga gudstjänst hölls helt på esperanto med inte mindre än nio präster från fem olika nationer. Pastor Longoni från Italien predikade. Han framförde under kongressen en hälsning från Vatikanen och den Katolska Kyrkan och meddelade att tidigare hinder att använda esperanto vid katolska gudstjänster har försvunnit. Numera använder man esperanto i katolsk liturgisk tjänst. Varje dag under kongressveckan hölls esperantogudstjänst i samma kyrka.

Kl. 20 på söndagskvällen var det dags för nästa arrangemang i den stora kongressalen: **Jugoslavia Vespero**. Det kända kultursällskapet "Vukica Mitrović" framförde i ett helaftonsprogram en fantastisk uppvisning av folkdanser från Jugoslavien alla delstater. En färgsprakande kavalkad, som på ett omväxlande sätt blandades upp med sång- och musikslag, också de hämtade ur landets skiftande folktoner. Den till över 1500 personer uppgående publiken gav sig inte med mindre än att de serbiska folkdanserna gavs i repris, med stormande bifall. Den första officiella kongressdagen var tillända. Men vilken dag!

Måndag morgon betyder för de flesta en ny arbetsvecka. Kongressveckans måndag är inget undantag. Det finns ingen möjlighet att rapportera från alla de sammanträden och arbetsmöten som förekommer under en sån här kongressvecka. Jag skall ändå försöka delge något av det som hände.

Av UEA:s två stora allmänna sammanträden var det första i huvudsak ägnat åt styrelsens årsrapporter, hälsningar och rapporter från olika fackförbund, utbyte av erfarenheter från olika landsförbund samt planering och diskussioner kring aktuella arbetsuppgifter.

Det andra stora mötet med UEA:s generalförsamling hade som huvudtema "Lingva egalrajteco en teorio kaj praktiko". Här föredrogs en rad intressanta rapporter och synpunkter från de olika delar av världen där flerspråkproblemen är särskilt aktuella. Dr J. C. Wells hade ställt i ordning en särskild rapport från den här sammankomsten. Jag förmodar att den så småningom kan komma intresserade esperantister till del i tidningen Esperanto eller på annat sätt:

En debatt över ämnet: "Kan Esperanto vinna framgång utan lokala gruppers arbete?" hade tilldragit sig stort intresse. Hrr Günther Becker och E. J. Woessink framträdde med olika synpunkter, vilka fick utgöra inledning till en livlig diskussion. Därav framkom att det finns många uppgifter för esperantisterna och en

av de viktigaste är att värda och skydda språket, något som bara de lokala grupperna kan göra.

Men det var inte bara UEA:s arbetsmöten som tilldrog sig intresse under kongressveckan. Det hölls dagligen en mängd olika sammanträden för skilda intressegrupper. Lärarnas Internationella Esperanto-Förbund hade flera viktiga möten, vilkas diskussioner och beslut säkert kommer att få stor betydelse för världsesperantoförbundets strävanden att vinna likvärdighet för esperanto vid språkstudier i skolorna. Jurister, journalister, läkare, järnvägsmän, post- och telegrafjänstemän m.fl. yrkesgrupper hade också sina sammankomster. Filatelister, fotoamatörer, radioamatörer, musiker, ornitologer, vegetarianer, världsfederalister och fredsvänner samlades till möten inem sin resp. internationella förbund. En organisation speciellt för turism har bildats och likaså en avdelning för esperantotalande bilister. Kristliga Esperantoförbundet, KELI, hade flera sammankomster och svarade också för de gudstjänster som anordnades under kongressen. Anhängare och intresserade av Bahaa-rörelsen och den japanska Oomoto-rörelsen var också samlade till särskilda möten.

ISU, Internationella sommaruniversitetet är en mycket uppskattad traditionell institution under esperantokongresserna och i årets program fanns inte mindre än tio förenämliga föreläsningar av de mest eminenta förmågor.

Varje kväll bjöds på ett större allmänt arrangemang av underhållningskaraktär och givetvis tilldrog sig dessa program det största deltagarintresset. Söndagens "Jugoslavia Vespero" har jag redan nämnt och det står onekligen i särklass. På måndagskvällen var det "Oficiala Bankedo" och därefter "Internacia Balo" på hotell "Metropol", som med sina mycket vackra spegelsalar, salonger och terrass gav en festlig inramning till en verkligt högklassig tillställning med en stämning som helt enkelt inte går att beskriva. Musikkapellet "Kvarteto Esperanto", bestående av fem esperantotalande och sjungande ynglingar bidrog i högsta grad till den stämningen. Naturligtvis tilldrog sig sköna damer av alla åldrar, klädda i mer eller mindre fantasifulla dräkter, den största uppmärksamheten i balsalongen, även om herrarnas tävlan om gunsten hos balens prinsessor var nog så påfallande. Dansstilarna var högst varierande.

Tisdagskvällens program, "Varia vespero", var ett mycket omväxlande, lättare och delvis roande program utan anspråk på större konstnärligt värde. En teatergrupp ur Zagrebs aktiva studenter-esperantister presenterade en del sketcher och ett skämtsamt teaterstycke. En välsjungande ungersk flickgrupp framförde några madrigaler av klassiska skapare, ett par kompositioner av

Cu vi konas la kultur-revuon NORDA PRISMO?

Se ne; petu provnumeron!

Se jes; abonu kaj igu aboni gin!

Jarkolekto: 25 d. kronoj.

Mendo:
P. B. 952, DK 2400 NV.

Pago:
Per ĝirkonto 905 55, DK.

au per Landmandsbanken,
DK 2900.

Bartok och även ett par jugoslaviska sånger. Ett par unga japaner visade prov på gamla japanska brottningslekar och i samband därmed presenterade en annan japansk grupp några japanska sånger och danser. Att även den här sortens underhållning var uppskattad märktes av de livliga applåderna.

Onsdagskvällens underhållning kallades "Teatra Vespero", och för den svarade helt Zagrebs studentaktörer under ledning av den professionelle skådespelaren och regissören Mladen Sergment. De framförde bl. a. en enaktare av den serbiske humoristen Branislav Nušić, som översatts till esperanto speciellt för det här tillfället. Det övriga programmet, som var mindre njutbart, bl. a. på grund av otillfredsställande teknisk utrustning gick mera i överdrivet studentikos stil. De agerandes ambitioner och anmärkningsvärt goda språkbruk kompenserade delvis bristerna och resulterade i erkänn samma applåder.

Torsdagen ägnades helt åt utflykter i och omkring Belgrad. Något speciellt underhållningsprogram för torsdagskvällen ingick inte i planerna, men det hindrade ju inte kongressdeltagarna att gruppvís deltaga i storstadens växlande nöjesliv t. ex. med ett besök i Skadarlija — Beograds Montmartre.

Så var det fredag och dags för det sista kvällsevenemanget i kongressens regi, INTERNACIA VESPERO, där jag tror att alla kongressdeltagare hade mött upp, och det med stora förväntningar. För-

väntningar som mer än väl infriades. Det är bara synd att inte ett så utvalt program med så mångsidiga bevis på esperantos förträfflighet som sångspråk kan spelas upp i argumenteringen mot språkets många belackare. Det här programmet hade en bredd som sträckte sig från de mest fulltoniga operaarier till lågmält hjärtnypande vitioner, där den tjeckiske operasångaren och esperantisten Smička svarade för de förstnämnda och det sympatiska äkta paret Hill från Irland, hon — sångerska och gitarrist, han — flöjtist, för de sistnämnda.

Bland övriga medverkande skulle jag också vilja nämna den glada och skönsjungande operasångerskan Angelova från Bulgarien utan att därmed förringa övriga medverkandes utmärkta insatser. Det var nästan bara sånger av kända kompositörer som Verdi, Bizet, Beethoven, Chopin, Moryuško, Rossini och Kálmán som presenterades. Samtliga sångare ackompanjerades av professor Teodorovič från Belgrad. Några väl valda pianostycken framförda av vår egen pianist Roland Dupuis utgjorde en uppskattad inramning till en verkligt strålande internationell afton. Jag har redan i början delat ut kongressens kraftigaste applåd, men den som uttryckte publikens tack efter den här föreställningen blev säkert den mest ihållande.

Det är lördag den 4 augusti 1973 och av det digra programmet återstår egentligen bara en punkt, kongressens högtidliga avslutning. En hastig tillbakablick ger bilden av en intensiv, för många mycket arbetsfylld, intressant och givande internationell samvaro i en anda av vänskap och god vilja.

Ordf. disp. Carlén inledde den avslutande sammankomsten med följande ord: "Så här vid kongressens slut är mitt hjärta fullt av tacksamhet". Vi alla enkla kongressdeltagare där nere i salen, som inte behövt känna ledandets ansvar och inte heller varit tyngda av arbetsuppgifter, skulle väl ha ännu större anledning att känna oss fyllda av tacksamhet.

På förslag av ordf. beslöt kongressen att sända en hälsning och ett tack till honnörskommittén och till Magistraten. Till medlemmarna i LKK och särskilt dess ordf. Prof. Šaponjič, rektor och föreläsare vid I. S. U. och till alla övriga medarbetare och ansvariga framförde han kongressdeltagarnas och UEA:s varma tack.

Sedan dr Bormann, i egenskap av ordf. i kommittén för den 59:e Universella Kongressen inbjudit till Hamburg 1974, halades den stora esperantoflaggan på podiet och överlämnades av prof. Šaponjič till dr Bormanns 14-årige son Thomas, vilken vid mottagandet uttryckte förhoppningen att många kongressdeltagare kommer också till Hamburg. Kongressen var definitivt slut

sedan esperantohymnen sjungits under Einar Dahls erfarna ledning.

En strålande kongressvecka i ett varmt och soligt Belgrad var till ända. För många återstod ännu en vecka av internationell samvaro, antingen i efterkongressen i Aten eller vid en vilsam vistelse vid Primošten, ett esperantoparadis vid Adriatiska havet, men därom och om allt roligt och intressant som inte kommit med i den här rapporten får någon annan bland de 60 svenska deltagarna berätta.

N-0

Lasta dato por manuskriptoj por la sekvonta numero de La Espero: 1a novembro!

NOVA SPECO DE ĴURNALO

Nova speco de ĵurnalo ekinfluas en Afriko. Ĝi ne similas al **The Times**, **Le Monde** aŭ **Pravda**, sed celas plenaĝulojn, kiuj lastatempe lernis legi. Verkita en iu loka lingvo kaj en stilo simpla, ĉi tiu speco de ĵurnalo alportas al vilaĝanoj informojn pri eventoj en ilia regiono kaj ankaŭ tutan aron da praktikaj informoj.

Om du vill ha en årsbok med

- adresser till delegater och fackdelegater i hela världen
- boklista med alla esperantoböcker som kan köpas (och beställas hos Esperantoförlaget, Fack, 200 42 Malmö 7)
- esperantoförbund i andra länder
- tidskrifter
- våglängder för radiosändningar på esperanto
- och mycket, mycket annat

Om du regelbundet vill läsa i Revuo Esperanto om

- viktiga händelser i esperantovärlden
- recensioner
- artiklar av ledande esperantister i olika länder
- småannonser
- många intressanta notiser

Om du vill

- ha stor rabatt på kongressavgifterna vid världskongresser

Då ska du bli medlem i UEA

Sänd kr. 60:- till pg. 14 74 29-5

- Det är alltså 1974 års medlemsavgift, som du nu i god tid betalar. Alltså kr. 60: — till postgiro 14 74 29-5, Svenska Esperantoförbundet, specialkonto, Malmö. Skriv MA på talongen.
- Det finns många, som vill räcka UEA en hjälpare hand och betala en stödjande avgift. Ändra då till kr. 90: — och skriv MS på talongen. Du får både årsbok och tidning. Tack på förhand från UEA.

UEA har följande kategorier:

- **MA se ovan**
- **MS se ovan**
- **JMA kr. 45: —**
Ungdomsmedlem under 22 år med årsbok, tidning Esperanto och tidning Kontakto
- **MAK kr. 60: —**
Ungdomsmedlem 22—25 år med årsbok, tidning Esperanto och tidning Kontakto
- **JMJ kr. 15: —**
Ungdomsmedlem under 22 år med endast årsbok
- **MJ kr. 30: —**
Medlem med endast årsbok
- **DM kr. 1.200: —**
"Dumviva membro", betalar 20 MA-avgifter och är sedan ständig UEA-medlem

Svenska Esperantoförbundet

Postkongreso en Primošten

Dimanĉon la 5-an de aŭgusto ni, la dan-sveda kongresgrupo sub gvido de Bodil kaj Gustav Kuhlman, en sunbrila kaj abunde varma vetero ĉe nia bela, hejmeĉa kaj centre situanta hotelo Splendid grimpis en aŭtobuson por veturi al la flughaveno, kien ni alvenis en bona tempo. Baldaŭ ni ĝisrevidis tiujn, kiuj iros al Ateno aŭ hejmen al la Nordo. Nia okpersona grupo, kiu serĉas por la venonta semajno ripozon kaj banadon, fine trovis aeroplanon nin portonta al Split, kaj post duonhoron ni surterigis en malgranda sed moderna flugejo. Post ioma marĉandado ni ricevis du taksiojn por nia veturo al la sopirata ripozejo. Ni alvenis al Primošten ĝuste je la mallumiĝo, kaj samtempe alvenis franca aŭtobuso kun esperantistoj. La esperantan kampadejon ni post ioma serĉado trovis. S-ano Zlatko Tišljar, direktoro de la kampadejo laŭpove helpis nin trovi la menditajn privatĉambrojn, el kiuj kelkaj estis liberaj kaj kelkaj okupitaj de aliaj personoj. Tamen ni ĉiuj post vagado en la malluma sed varma vilaĝeto fine trovis tegmenton super niaj kapoj. Se la impresoj je nia alveno estis iom miksitaj, ni tamen je nia vekiĝo la postan matenon trovis tre ĉarman vilaĝeton kun iom krudero kaj bordoj sed kun belega akvo. Ĉar la akvolimo pro la multaj istmoj kaj markoloj estas longa, la sinbanantoj sen longaj promenoj trovas preskaŭ propran ventosirmon kaj sunbrunigejon. Matene la suno salutis nin tra freŝa kaj serena aero, sed jam antaŭtagmeze ni renkontis la vere varman veteron de la Adriatiko. Kompreneble ni ĉiuj eluzis la okazon por banado, kaj tio ankaŭ dum nia Primoštenrestado estis nia ĉefa okupo. La vasta mangosalono de la kampadejo trifoje ĉiutage nutris nin per bona manĝo kaj per pluraj hektolitroj da minerala akvo, ĉiam dum vigla ĉu-esperanta interparolo. La grandan aron da tendoj, pli ol 40, ni nur deekstere rigardis, kaj ni estas vere tre dankemaj al la aranĝantoj ke ni ne povis loĝi en pli komforta maniero. Laŭ mia maljunula opinio la tendaro similas al pligrandigita abelujo.

Sed por junuloj kaj sportistoj ĝi certe estas bona, ĉar ankaŭ abeloj certe sin bontrovas en sia loĝejo. La postkongresa restado en Primošten, laŭdire partoprenata de pli ol ducent esperantistoj, ĉiuvespere kolek-

tis la esperantistojn al ĉirkaŭ duhora programo, ekz. filmoprezentado, koncerto de ĉeka operkantisto Snička, teatroludo de studenta esperantogrupo el Zagreb, prelego pri lando kaj popoloj en Jugoslavakujo k. t. p. Oni ankaŭ aranĝis tuttagan ekskurson al la akvofaloj de Kerk, Zibenik kaj Zadar. Resume pri la restado en Primošten mi volas diri ke ni turistoj tie facile povas nin bontrovi. La homoj vivas en kontentige bona stato, ili estas helpema kaj bonhumoraj kaj iom sportecaj. La vilaĝo Primošten estas tre rapide kreskinta, kaj tio certe estas bona por la pureco. La aŭtoj okupas tro grandan parton de la spaco. La neeviteblaj ĉagrenetoj neniel povis forrabi al ni belajn impresojn de la ĉarma Primošten-semajno.

R.

Helsingör 1973

La Internaciaj FERIAJ Kursoj en Helsingör sub gvido kaj aranĝo de s-ro Friis okazis ĉijare dum la semajno 22—29 de julio. Ĉirkaŭ 70 gesamideanoj el 8 nacioj partoprenis. Tie ni en la modernaj ejoj de la Internacia Oltlernejo renkontiĝis: virinoj, infanoj el Anglujo, Danlando, Finnlando, Germanujo, Norvegujo, Svedujo kaj Svisujo. Ni partoprenis laŭvole kaj laŭpove la kursojn por komencantoj, por konversaciantoj kaj por perfektigemuloj sub gvidado de vere lertaj kaj spertaj geinstruitoj. Tre interesa kunlaboro dum la lecionoj donis al la kursanoj — pri tio mi estas certa — veran amon al la lingvo kaj emon daŭrigi kaj efektiviĝi la studadon. La lecionoj okazis dum 3 horoj ĉiutage, posttagmeze ni faris ekskursojn — inter alie al la kasteloj Kronborg, Fredensborg kaj Fredriksborg. Ni ankaŭ vizitis Helsingborg, partoprenis aŭtobusveturon en la belaj ĉirkaŭaĵoj de tiu urbo kaj kolektiĝis vespere en la sveda Esperantoklubo.

En la altlernejo ni vespere aŭskultis prelegojn kun lumbildoj — i. a. pri tre interesa vojaĝo, kiun gesinjoroj Bak faris al Islando — ĝuis filmon de pasintaj, feliĉaj tagoj ĉe la altlernejo, eĉ de la kursoj antaŭ 35 jaroj! Pri literaturo ni aŭskultis prelegon de s-ino Riisberg kaj multe ni kantis kune kaj aŭskultis kantadon kaj deklamadon.

La bela, suna vetero, la lerta instruado kaj la amikaj zorgoj pri nia

bonfarto de gesinjoroj Friis, Sorgård kaj Bak faris la tagojn en Helsingör por ni partoprenantoj neforgeseblaj.

Maud Pelz

KIEL S. Engholm trovis esperanton

Stellan kaj mi studis samtempe en la kvarjara popolinstruista lernejo en Strängnäs. 1918—19 li frekventis la trian klason kaj mi la unuan. En unu kunveno de la kamarada klubo seminariista li prelegis pri la reĝo Karlo XII-a, kaj tiam mi atentis lin. Li akre kritikis la agadon de la sveda reĝo kaj reagis forte kontraŭ la tiam ĉiujare revenantaj memorsolenaĵoj pri la militisto.

Post la vespera prelego mi renkontis Stellan, ĉar mi treege ŝatis lian prelegon. Ĝis noktomezo ni promenis kaj interparolis. Hazarde mimenciis Esperanton, ĉar mi jam en 1916 fariĝis esperantisto. Ankaŭ tio tute hazarde. Mi deziris aŭskulti politikan paroladon de la stokholma urbestro Carl Lindhagen en Viktoria-salen. Li estis multekonata maldekstrulo. Ekster la salono estis esperantokspozicio aranĝita de Einar Adamson kaj Henning Halldor, kaj ili propagandis por Esperanto. Mi aliĝis al la klubo "La Esperantoamikoj". Ernfrid Malmgren pli poste rakontis al mi, ke ankaŭ li samtempe aŭskultis la prelegon de Lindhagen kaj fariĝis esperantisto.

Nun reen al Stellan Engholm. Li tuj interesiĝis pri Esperanto. "Ni devas komenci kurson pri Esperanto por la infanoj en nia ekzerca lernejo", li diris. "Ni devas viziti la estron de la seminario kaj proponi tion." Postan tagon ni jam faris tion, kaj li permesis al ni komenci kurson. Mi havis ekzempleron de la lernolibro de G. H. Backman kaj donis ĝin al Stellan. Mi ankoraŭ bone memoras, ke li disŝiris la foliojn de la libro por efektiviĝi instruadon al la infanoj, malgraŭ tio ke li mem ne antaŭe estis lerninta Esperanton.

Stellan finis sian kurson seminarian tri jarojn antaŭ mi. Poste ni ne multe havis kontakton, sed mi aŭdis ke li estas lernanta latinan kaj francan lingvojn. Tial li dum multaj jaroj ne havis tempon por Esperanto. Sed li revenis, kaj poste li fariĝis unu el la plej lertaj aŭtoroj en Esperanto.

Samideanoj, mi kredas, ke ofte hazardoj helpas nin trovi fervorajn esperantistojn. Tial estu ĉiam preta propagandi por Esperanto.

Paul Almén

Ni legis

SUNO KAJ PLUVO. Gudrun Riisberg. Dansk Esperanto Forlag, Åbyhøj 1972.

Venas ankoraŭ libroj en esperanto kiuj donas el la vivo bildojn tiel dolĉe idiliajn, ke oni facile kredus sin havi en la manoj legaĵon por infanoj eldonitan antaŭ 40—50 jaroj. Suno kaj Pluvo estas tia, bedaŭrinde tute sen intereso kaj valoro por ĝenerala hodiaŭa leganto, kiu sub la indiko "novelaro" kutimas trovi verkon de senduba literatura valoro.

Ĉu la libro do havas neniujn valorojn? — Nu, lingvaĵo kaj la konstruado de la sentencoj estas tiaj ke al postkomencaj kursanoj ĝi certe estas avantaĝo.

Åke Ahlrén

SENNACIECA REVUO,
nro 101, 1973

Eldonis SAT, Parizo

56-paĝa, riĉenhava kajero, ĉiupaĝe plenŝtopita per masiva teksto, preskaŭ ia intelekta konformajo de betonbloko. Vane kelkaj ilustraĵoj penas rompi la tipografian monotonecon.

Tamen varia enhavo de interesajoj. La tekston ofte spicas originalaj vidpunktoj, sed kelkfoje lignece seka stilo kun naciismoj kaj diversspecaj eraroj domaĝas al la plezuro de la leganto. S. Aarse kritikis falsigon de historio. Iom konfuze li manipulas nomojn. En la artikolo de M. Boulton oni apenaŭ rekonas ŝian ĝenerale brilan lingvon.

Entute rekomendinda legaĵo, speciale se oni kelfoje konsultas siajn propraĵajn opiniojn kaj prijuĝon.

S. A. J.

Biografio de elstara Esperantisto

Jus — t. e. fine de 1972 — aperis svedlingva verko "BARNDOMSMINNEN FRAN NORRKÖPING" (INFANĜAJ MEMOROJ DE NORRKÖPING) de Direktoro LEANDER TELL. Kun laŭtempaj ilustraĵoj. 96 p. Elegante eldonita de Centrocommerce AB, Norrköping.

La verko rakontas interese personajn memorojn de la naskiĝurbo de l'aŭtoro (Tell naskiĝis en Norrköping en la jaro 1895), prilumante malnovajn cirkonstancojn, viv-kaj labor-kondiĉojn de la iama Norrköping, tute diferencajn de la nuna, moderna industricentro kaj haven-urbo — nomita ankaŭ la Manchester-o de Svedlando. (Estas interese rimarki, ke Norrköping estas unu el la svedaj urboj, kie oni kartografias kaj konservas valorajn partojn de la malnova urbokerno.)

Kun denaska talento genia unika fortostreĉo, persona energio k. cel-koncacia mem-eduko, la iama metilernanto kaj farmacieja kur-knabo perfektigis en la sveda lingvo kaj regas nun — skribe kaj buŝe tiel la francan, kiel la anglan kaj germanan lingvojn.

Kiel juna gimnaziano li fondis en sia urbo Esperantan Klubon, kie li sukcesis interesigi pri la Internacia Lingvo ankaŭ la legendan pioniron de la Sveda Radio, Sven Jerring. (L. T. nun estas honora membro de la loka E-klubo kaj S. J. ĝia honora prezidanto.) Dum kelkaj jaroj Tell estis la sekretario de la Stokholma Esp. Klubo. La subskribinto ofte konsultis direktoron Tell pri kulturaj problemoj en Stokholmo, kie li siatempe estis la ĉefo de la granda,

ĉefurba librejo "Biblioteksbokhandel". Samtempe L. T. aktivis i. a. kiel ĝenerala sekretario de la Sved-Rumana Asocio.

Pioniro de la sveda speleologio, li iĝis mondkonata grot-esploristo, kiu en sia tramonda korespondado scienca ofte praktikis la Internacian Lingvon. Li publikigis dudekon da libroj kaj traktatoj en pluraj lingvoj. En Esperanto oni plej konas liajn elstarajn verkojn "La bela Subtera mondo" kaj "Estigo de la Tero k. Homo", eldonitaj de STAFETO en La Laguna de Tenerife (Kanariaj Insuloj) k. mendebaj de ELDONA SOC. ESPERANTO, MALMÖ.

T. M.

**LA DRINKEJO DE L'MUTULO
GIAI FHONG-ELDONEJO
SUD-VJETNAMIO 1969**

Novelkolekto de Nguen Sang, membro de la Liberiga Literatura kaj Arta Asocio de Sud-Vjetnamio. Li rakontas pri simplaj homoj loĝantaj en Mekongdelto, kiel ili devas travivi, li rakontas pri patrinoj, kiel ili penas ŝirmi siajn infanojn, pri Sareta kiu estis komandita montri la vojo al rezista trupunu tie sia frato estis, vi povas legi kiel ŝi solvis la aferon, ŝo ne perfidis iun. La libro estas tre interesa kun bonaj ilustraĵoj. Havebla ĉe UEA.

B. A.

Ere — parkere II

1. Kiu devas, tiu povas.
2. Matena horo estas plena de oro.
3. Mono mondon regas.
4. Silento estas konsento.

Läs ordspråken högt och repetera!

Konstrui per

YTONG[®]

estas konstrui

ekonomie

brulsekure

YTONGBOLAGEN

Hällabrottet

Anmäl dig till världskon-gressen nu

Hamburg 1974

Som bekant har HAMBURG fått i uppdrag att nästa år under tiden 27 juli—3 augusti ordna Esperanto-världskon-gressen.

Här kommer ett tillfälle, som du absolut ej skall låta gå dig ur händerna.

Hamburg ligger nära. Till Hamburg skall du resa.

Men det gäller att vara ute i god tid med sin anmälan. Dessutom stiger alltid kongressavgiften efter den 1 januari.

Svensk förmedlare (peranto) är som vanligt endast Svenska Esperantoförbundet. Anmälningblanketter kan du beställa hos fru Ester Andrén, Regementsgatan 27 D, 217 53 Malmö (tel. 040-652 09). Till samma adress återsänder du anmälningblanketten. Även utfärder och logi beställes hos fru Andrén, när det sedan blir tid för det, men vänta då alltid på SEF:s cirkulär, som kommer till alla anmälda.

Alla avgifter betalar du till postgiro 14 74 29-5, Svenska Esperantoförbundet, specialkonto, Malmö.

Nu gäller det kongressavgiften och den kan du ordna omgående.

Kongressavgifterna är lägre för den som är direkt medlem i UEA och för den som anmäler sig tidigt. Här nedan följer kongressavgifterna enl. de olika kategorierna. Den första avgiften gäller den som anmäler sig senast den 31 december i år (inom parentes meddelas avgiften intill 31 mars 1974, varefter den stiger ytterligare).

1. Kongresano, ne-membro individua de UEA: **167:** — (185: —)
 2. Kongresano individua (rekta) membro de UEA kun jarlibro (MJ): **143:** — (159: —)
 3. Kongresano individua (rekta) membro de UEA kun jarlibro kaj revuo "Esperanto" (MA): **117:** — (134: —)
 4. Edz(in) o de Kongresano en kategorio 1: **118:** — (130: —)
 5. Edz(in) o de Kongresano en kategorioj 2 aŭ 3: **101:** — (112: —)
 6. Junul(in) o ĝis inkl. 20: jara: **50:** — (56: —).
 7. Universitata student(in) o ĝis inkl. 30jara: **85:** — (93: —).
 8. Blindul(in) o: **67:** — (73: —).
- Allt i svenska kronor.

När du anmäler dig, skriv tydligt ditt namn och adress, men sätt inte ut några anmälningavgifter. Det gör SEF. Meddela i stället avgifterna tydligt på postgirotalongen eller helst i

ett särskilt brev tilsammans med anmälningblanketten.

När du betalar din kongressavgift, lägg gärna till några kronor för de särskilda kongressfonder som finns, t. ex. Litteraturfonden (tävlingspremier), Blindfonden (de blindas kongress), Adopta kaso (för dem som inte kan betala från sitt land) och Adoptaj gepatroj (för barnkongressen). Du får självfallet gärna bidra till dessa fonder, även om du själv inte tänker åka till kongressen. Men glöm ej att på girotalong eller i brev meddela, vad inbetalningen avser.

SEF

Estaro de SEF

Car ne okazis ŝanĝoj je la jarkunsido en Kalmar la estraro de la Sveda Esperantofederacio daŭre konsistas el la jenaj personoj:

Jan Strönne, prez., Amiralsgatan 36, 211 55 Malmö, tel. 040-12 92 11.

Ragnar Hjorth, v. prez., Kronobergs-gatan 25, 4 tr. ö. g., 112 33 Stockholm, tel. 08-52 76 67.

Ulla Luin, sekr., Myggdalsvägen 123, 135 00 Tyresö, tel. 08-712 82 91.

Sven Alexandersson, kasisto, Krokvägen 85, 122 32 Enskede, tel. 08-49 80 24.

Märta Andreasson, Lilla Tolsered, 420 11 Hisings Kärra, tel. 031-67 01 33.

Tomas Jansson, Granitvägen 83, 752 43 Uppsala, tel. 018-11 95 77.

Nils G. Johansson, Karlshovsväg. 48, 602 13 Norrköping, tel. 011-16 69 33.

Franko Luin, Myggdalsvägen 123, 135 00 Tyresö, tel. 08-712 82 91.

Bertil Åkerberg, Lillsvängen 39, 126 57 Hägersten, tel. 08-46 29 95.

JUNULARO EN LA JARO '80 — STUDO DE UN

En 1980, 55 el cent de la mondlogantaro, tio estis preskaŭ, 2,5 miliardoj da homoj, havos malpli ol 25 jarojn. Kaj 60 el cent el ĉi tiuj junaj homoj estos logantoj de la evoluiĝintaj landoj, laŭ Rapport sur la Jeunesse preparita de UN.

PRAKTIKA GVIDILO AL LA FUNKCIA LEGKAPABLO

Ĉi tiun verkon eldonis (anglalingve) Unesko. Ĝi donas la fundamentajn principojn kaj metodojn de instruo pri legkapablo, skribkapablo kaj aliaj bazaj edukeroj per rilatigo al ĉiutagaj situacioj. Ĝi devenas de sperto, kiun oni gajnis el la Eksperimenta Programo de Unesko por Monda Legkapablo.

FÖRLAGSFÖRENINGEN
ESPERANTO

ELDONA SOCIETO ESPERANTO

Adreso: Esperantoförlaget, Fack,
200 42 Malmö 7

Ejo: Möllevångsgatan 20 B

★

Dejortempo 1 sept.—15 majo:

merkredo 10.00—11.00

ĵaŭde 17.00—18.00

Skribaj mendoj ekspedataj dum la tuta jaro.

Tel. 040 / 12 20 29. Postgiro 578-5.

★

Administranto: Anna-Greta Strönne

Tel. hejma 040 / 12 92 11

Prez. Sven Sjöblom

INTERNACIA INTERŜANĜ-OFICEJO POR VOJAĜOJ DE INVALIDOJ

Sekve de la Unua Eŭropa Konferenco pri vojaĝado de junaj invalidoj, naciaj komitatoj por plivastigi okazojn por vojaĝado kaj interŝanĝo fondiĝis en Francujo kaj Danlando, dum DIVE (La Brita Nacia Komitato por Internaciaj Vizitoj kaj Interŝanĝoj de Invalidoj) projektis internacian interŝanĝoficejon por doni informojn pri tiu temo.

Delegitoj el diversaj landoj ĉeestis konferencon en Folkeston, Britujo, por diskuti la temon, kaj delegitojn el Danlando, Francujo, Irlando, kaj Nederlando oni nomis konsultantoj al la projekto por internacia interŝanĝoficejo.

(Unesco Features kaj Informa Servo de UEA)

La Espero

Svenska Esperantotidningen

Organ för Sv. Esperantoförbundet,
Fack, 122 04 Stockholm-Enskede.
Hägervägen 31.

Postgirokonto 20 12-3.

Ansvarig utgivare: Bertil Åkerberg.

Redaktör: Åke Blomberg, Lidåkers-gatan 6 C, 531 00 Lidköping.

Tel. 0510-286 42 (arb. 0510-221 30).

Medlemsavgift för direkt medl. 25 kr, ungdom 10 kr, familjemedlem utan tidning 5 kr.

Prenumerationspris 20 kr.

Förbundets sekretariat är öppet onsdagar kl. 18—20, tel. 08-48 99 76.

Sturetryckeriet AB - Stockholm 1973